

Η Ισραηλινή Ρέιτσελ Γκόλντμπεργκ-Πολίν πίστευε τόσο πολύ ότι ο γιος της, Χερς, θα επέστρεφε στο σπίτι από την ομηρία της Χαμάς, που κάποτε είπε ότι φαντάστηκε τον εαυτό της να χορεύει στο γάμο του και να κρατάει στην αγκαλιά της το μελλοντικό του μωρό.

Αυτή η πίστη -ότι ο γιος της ήταν ζωντανός και ότι θα μπορούσε να τον φέρει πίσω στο σπίτι, αν προσπαθούσε αρκετά- την κράτησε δυνατή για σχεδόν 11 μήνες. Αυτή η πίστη την κράτησε όρθια όταν είδε ένα βίντεο με τον γιο της τραυματισμένο από χειροβομβίδα στο χέρι να μπαίνει σε ένα φορτηγό και να μεταφέρεται στη Γάζα κατά τη διάρκεια της επίθεσης στις 7 Οκτωβρίου στο μουσικό φεστιβάλ Tribe of Nona στο νότιο Ισραήλ.

Η Ρέιτσελ Γκόλντμπεργκ - Πολίν άντεξε και όταν δεν είχε νέα του γιού της για περισσότερους από έξι μήνες αλλά και τον Απρίλιο, όταν τον είδε σε ένα βίντεο με ομήρους που κυκλοφόρησε από τη Χαμάς να είναι χλωμός και ταραγμένος και να παρακαλεί την οικογένειά του να παραμείνει δυνατή και να συνεχίσει να αγωνίζεται μέχρι αυτός και οι άλλοι όμηροι στη Γάζα να επιστρέψουν στο σπίτι τους.

Η μητέρα του Χερς κατάφερε να μην λυγίσει και όταν πριν από λίγες ημέρες, στάθηκε στην ισραηλινή πλευρά των συνόρων της Γάζας και απήγγειλε μια παραδοσιακή εβραϊκή προσευχή σε ένα megafone, ελπίζοντας ότι ο γιος της θα μπορούσε να την ακούσει. «Είμαι η μαμά», ξεκίνησε η Ρέιτσελ. «Είμαστε όλοι εδώ, όλες οι οικογένειες των υπόλοιπων 107 ομήρων. Χερς, δουλεύουμε μέρα και νύχτα και δεν θα σταματήσουμε ποτέ».

Για μήνες, η Ρέιτσελ έγραφε κάθε πρωί τον αριθμό των ημερών από τότε που απήχθη ο γιός της, με ένα κομμάτι κολλητικής ταινίας και το κολλούσε στο ποκάμισό της πάνω από την καρδιά της.

Στεκόταν στα σύνορα της Γάζας την 328η ημέρα. Την 330η ημέρα, ο ισραηλινός στρατός ανακοίνωσε ότι είχε ανασύρει τα πτώματα έξι ομήρων από μια σήραγγα κάτω από την πόλη Ράφα της Γάζας. Ο Χερς Γκόλντμπεργκ-Πολίν, ο οποίος ήταν 23 ετών όταν απήχθη, ήταν ένας από αυτούς. Είχαν πυροβοληθεί από κοντινή απόσταση μόλις 48 με 72 ώρες πριν εντοπιστούν.

Ένας Αμερικανοϊσραηλινός, ο Χερς ίσως είναι ο πιο αναγνωρίσιμος παγκοσμίως από τους ομήρους που αιχμαλωτίστηκαν στις 7 Οκτωβρίου χάρη στις αδιάκοπες προσπάθειες της Ρέιτσελ και του συζύγου της, Τζον Πολίν. Η 54χρονη Ρέιτσελ, μέχρι τις 7 Οκτωβρίου ήταν δασκάλα και μητέρα, από εκείνο το απόγευμα, την 1η ημέρα αιχμαλωσίας του γιου της, άλλαξε ριζικά η ζωή της και μπήκε σε έναν νέο κόσμο ως συνήγορος του γιου της και των άλλων ομήρων.

Συναντήθηκε με παγκόσμιους ηγέτες και στελέχη, μίλησε στα Ηνωμένα Έθνη, επισκέφθηκε τον Πάπα στο Βατικανό και τον Αύγουστο μίλησε στο Εθνικό Συνέδριο των Δημοκρατικών. Τα βίντεο που δημοσίευε τακτικά στο Instagram τα είδαν δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι. «Θα τρέξουμε στα πέρατα της γης και θα μιλήσουμε με οποιονδήποτε», είχε πει κάποτε η Ρέιτσελ στην

Wall Street Journal.

Η Ρέιτσελ και ο σύζυγός της εργάστηκαν αδιάκοπα για να σώσουν τον 23χρονο Χερς, αφιερώνοντας 18 με 20 ώρες την ημέρα με την πεποίθηση ότι κάθε λεπτό μετρούσε. Μία χαρακτηριστική ημέρα της Ρέιτσελ, ξεκίνησε με την προσευχή για τον γιο της: «Σ' αγαπώ. Μείνε δυνατός. Επιβίωσε». Στη συνέχεια είχε συναντήσεις με αρκετά μέλη του ισραηλινού κοινοβουλίου και δημοσιογράφους. «Η ελπίδα είναι υποχρεωτική», επαναλάμβανε η Ρέιτσελ. Δεν υπήρχε άλλη επιλογή.

Παρόλο που ήταν τόσο απελπισμένη να σώσει τον ίδιο της τον γιο, μιλούσε συχνά για την ανησυχία και το σπαραγμό της για τους αθώους πολίτες της Γάζας που υπέφεραν τρομερά. Λίγο αφότου γνώρισα τη Ρέιτσελ, αναφέρει η Elizabeth Bernstein στην οποία η Ρέιτσελ έδωσε συνέντευξη για την Wall Street Journal, μου είπε ότι κάθε μέρα από την 1η ημέρα - 7 Οκτωβρίου - έπρεπε να αναγκάσει τον εαυτό της να συμπεριφέρεται ανθρώπινα. Τα μάτια της συνάντησαν τα δικά μου και μπορούσα να δω την προσπάθειά της. Είναι ζεστή και στοργική από κοντά. Αλλά δεν ζούσε πλήρως.

Ένιωσα φόβο γι' αυτήν όταν σε μια από τις συνεντεύξεις μας απαρίθμησε όλα τα πράγματα που δεν επέτρεπε πλέον στον εαυτό της να κάνει μετά την απαγωγή του γιου της. Δεν φορούσε μακιγιάζ, δεν άφηνε τα μαλλιά της ελεύθερα ή δεν έλυνε σταυρόλεξα, επειδή συνήθιζε να τα λύνει με τον Χερς. Δεν κοινωνικοποιούνταν ούτε άκουγε μουσική. Παράλληλα, σταμάτησε να επιτρέπει στον εαυτό της να απολαμβάνει το φαγητό, τρώγοντας μόνο ένα γεύμα την ημέρα, το οποίο κατανάλωνε γρήγορα χωρίς να το κοιτάζει, επειδή φοβόταν ότι ο γιος της δεν τρέφονταν σωστά.

Η Ρέιτσελ είπε στην δημοσιογράφο της WSJ ότι ήλπιζε να έχει το προνόμιο να την θάψουν και τα τρία της παιδιά κάποια μέρα. Σπαράζει η καρδιά μου όταν γνωρίζω ότι αντί γι' αυτό θα θάψει τον γιο της σήμερα, την 332η ημέρα.

Είναι πολύ νωρίς για να γνωρίζουμε αν ή πώς ο θάνατος του Χερς μπορεί να αλλάξει την κατάσταση στη Μέση Ανατολή. Μακάρι να είναι προς το καλύτερο.

Με πληροφορίες από [Wall Street Journal](#), 2.9.2024, και τη συνέντευξη στην Elizabeth Bernstein

ΠΗΓΗ: [LIFO](#), 2.9.2024